

En Çok Balon Borçlusun Bana

– ADEM EFİLOĞLU · 15 Nisan 2026

EN ÇOK BALON BORÇLUSUN BANA

Işıkların söndüğü akşamlarda,
Titrek bir gülücük yansır dudaklarına.
Sabaha yakın saatlerden,
Mezarından çıkar hayaller.
Küflenmiş sızılar saf tutar gözlerinde,
Şimdi öyle dilsiz dilsiz bakma,
Sır tuttuğun kimsesizliğini,
İtiraf etti ateş böcekleri.
Biliyorsun değil mi?..
Her şeyi bir tarafa bırak,
En çok balon borçlusun bana...

Hiç kırılmayan yüreğinde,
Şaşkın yalanlar saf tuttu.
Her iklimin güneşinde ağladı kirpiklerin,
Şehirler ağladı ardından,
Gitme diyecektin,
Gök karardı,
Gün karardı.
Papatyaların yapraklarına yazıldı ayrılıklar.
Ayrılıkları da yazdıysak satırlara,
Unutmadan,
En çok balon borçlusun bana...

Suskun kırılğanlıkları gömüp kalbine,
Damla damla düşüyordun gözlerinden,
Sızılı düşerle yarıştıyordu çocukluğun,
Kül rengi acılara gömülüyordu umutlar.
Yastıklarda gömülüyordu yalnızlık,
Buğulu bir şarkının,
Son nakaratı takılırken dudaklarına,
İçinde imbat sesleriyle terk ederken İzmir'i,
En çok balon borçlusun bana...

Tenin kokusunda kavrulur sözcüklerin,
Sen aşkın lisanından yoksul düşersin kaldırımlara,
Hatıralar ne yana baksan ardında,
Uykulu bir geceye,
Anason kokulu düşler düşer,
Sarhoş rüyalar saklanır menziline.
Günahların avuçlarından dökülür,
Ve yamalı bir cübbenin peşine,
Komik bir sahnenin,
Kapanmayan perdesinde,
En çok balon borçlusun bana...

Her gidiş ölüm gibi bırakmadı yakarı,
Mitoz bölünme mağduru olup,
Binlerce kez böldün yüreğini.
Isıra isıra eksilttiler,
Şekerden ellerini.
İçin ağlarken,
Suratına kocaman bir gülücük kondurdun,
Kimselere hissettirmeden,
Acılarının altında gösterdin,
En muhteşem sahneni.
Biliyorum,
Gizlediğin her ahta vurulurken umutlar,
En çok balon borçlusun bana...

Sen külleri savrulmuş hayaller misali,
Gözyaşları biriktirdin sözcüklerinde,
Zaman kocaman ayaklarının altında erirken,
Makyajlı yanaklarında süzülürdü rüzgar,
Gözü kapalı reddederdin bütün hüznüleri.
Ve aykırı bir kahkahayla,
Selamlarken izleyenleri,
En çok balon borçlusun bana...

Sahne senin ey Meddah,
Gecenin gözlerinden dökül hikayelerinle,
Hayatı savaşır gibi oyna sahnende,

En güzel masalları söyle dudaklarında,
Delinmedik dađ,
Geçilmedik çöl,
Yüzülmedik deniz kalmasın.
Destanlar hizaya gelsin parmaklarında.
Çiçeklerden öz topla,
Kuşlardan lisan,
Ve bütün hikayeyi yazsın katip bir amca.
Şiire ayaz,
Diline maraz düşmeden,
En çok balon borçlusun bana,
Haydi uğurlar ola...

Adem Efiloğlu
3 Mart 2026
Saat.06.34

Not. Sevgili İbrahim Zengin (Meddah Halil) sayfasından yüreğimize dökülenler.
Şiir Meddah Halil'e ithaf edilmiştir.